

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Ranní mše s rorátními zpěvy.....str. 2
- ✱ Adventní a vánoční akce v našich farnostech .....str. 3
- ✱ Vyberte si ten "svůj" koncert..... str. 4
- ✱ Radosti Otce Benedikta ..... str. 6
- ✱ Katechetka paní Jana Friedrichová.....str. 8
- ✱ Tradiční zvyky o svátcích: Dušičky, advent, vánoční čas .....str. 12
- ✱ Pout' církevních škol na Tetín.....str. 12
- ✱ Mše pro děti s kytarou a basou..... str. 13
- ✱ Svatí Ambrož a Jan od Kříže.....str. 17
- ✱ Jméno farnosti Železná .....str. 18
- ✱ Podzim ve znamení hudby..... str. 20
- ✱ Novou vůdkyní střediska Radost a Naděje se stala **Hanka Burešová**. Držíme palce!.....str. 21
- ✱ Vyhodnocení ankety: bohužel jen čtyřicet

Přijímat dárky, nebo být darem?

Jistě všichni dobře známe Shakespearova Hamleta a jeho otázku, zda je lepší "Být, či nebýt?" Možná by nám tento slavný autor, vnímající ducha naší doby, položil dnes jinou otázku:

"Mít, či být?"

Vstupujeme do adventní doby a již delší čas jsme zavaleni nejrůznější reklamou, která má jeden společný jmenovatel: vnutit nám myšlenku a představu "bohatých" Vánoc. Samozřejmě se tím rozumí zahrnout své bližní neskutečným množstvím nejrůznějších darů a dárků, a to čím více, tím "šťastnější" Vánoce budeme mít. A tak nám znovu přichází adventní "blázinec" a obchodníci dopředu a s uspokojením prohlašují, že letošní Vánoce opět přinesou rekordní tržby...

Vánoční svátky pro nás - křesťany - však nesou jiné poselství: Mluví o Bohu, který se stal člověkem a který poslal svého Syna jako svůj největší dar. Bůh sám chce být pro

ilustrace redakční archiv

člověka darem a stává se člověkem, který je člověku darem! Právě znovuobjevení Boha, jako největšího DARU pro sebe, je pravým obsahem Vánoc. Současně však zůstává i zcela samozřejmou výzvou: stát se také člověkem, který je člověku (lidem) darem. Adventní čas, který nám právě dnes začíná, je příležitostí takovému člověkem alespoň do jisté míry být...

J. Pecinovský

Zprávy z farnosti

- “Středeční maminky” zvou všechny rodiče s **předškolními** dětmi na **Mikulášské setkání** na půdičce ve farní klubovně. Konat se bude v předvečer svátku sv. Mikuláše **ve středu 5. 12. od 16 hodin**. Rodiče prosíme, aby vzali s sebou balíčky pro své děti označené jmenovkou.
- **Mše sv. pro děti, “návštěva sv. Mikuláše” - 5. prosince v kostele sv. Václava v Loděnici.** Zveme rodiče s dětmi k účasti na bohoslužbě zaměřené na naše nejmenší, která se koná tentokrát ve středu 5. prosince od 18.00 hodin. Po bohoslužbě děti “navštíví” Mikuláš! *Nezapomeňte s sebou vzít čitelně označené mikulášské balíčky pro své děti. (Pro přespolní - možnost parkování na parkovišti pod areálem kostela, autobus č. 380 z Berouna - aut. nádraží, na zpáteční lze vyčkat v teple loděnické fary.)*
- **Setkání pastorační rady.** Ve **čtvrtek 6. prosince** od 18.30 hodin se uskuteční setkání pastorační rady farnosti. V programu bude, mimo jiné, zajištění aktivit v období adventu a vánočních svátků i malé ohlédnutí se za uplynulým rokem.
- **1. pátek v měsíci - 7. prosince** Mše sv. v kapli Povýšení sv. kříže začíná v 17.30 hodin. Od 16.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.
- **Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie - 8. prosince** Mše sv. bude v kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin.
- **Adventní duchovní obnova.** V **sobotu 8. prosince** jste zváni k účasti na adventní duchovní obnově, jež se uskuteční již tradičně na Tetíně. Letošní adventní obnovu povede P. Josef Pecinovský. **Od 13.30 hodin začne v kostele sv. Kateřiny setkání adorací.** V programu bude kromě přednášek prostor pro rozhovory účastníků na daná témata, pro modlitbu v kostele, případně i pro přijetí sv. smíření. V 18.00 hodin zakončíme setkání mši sv., opět v kostele sv. Kateřiny. **Pro ty, kdo nemají možnost vlastní dopravy, zajistíme odvoz auty. Případný odjezd z farního dvora je ve 13.00 hodin.**
- **Mše pro děti v Berouně: Ve čtvrtek 13. 12. od 17.30 hodin** se znovu setkáme v kapli Povýšení sv. kříže v areálu fary k bohoslužbě určené především dětem, mši svatou opět doprovodí kapela s kytarami, písňalkami abasou☺.
- **Modlitební setkání** Ve **čtvrtek 13. 12. od 19.30 hodin** se uskuteční další setkání společné modlitby v kapli Povýšení sv. kříže. Tentokrát se budeme modlit zvláště za ty, kdo ve svém životě ztratili naději.
- **Mše sv. s rorátními zpěvy: Tetín - v adventu vždy v pátek od 7.00 hodin, ve Sv. Jan pod Skalou ve středu 7.40 hod.**
Smysl adventní doby zvláště vystihuje i **zvyk slavit každý den časně zrána mši sv.** ke cti Panny Marie, zvanou “roráty”. Název je odvozen ze vstupního zpěvu mše sv. (introitu) “Rosu nám dejte nebesa - latinsky “Rorate coeli” (srov. Iz 45,8). Časná ranní hodina má připomínat, že Panna Maria zasvitla lidem jako “Jitřní Hvězda” před východem skutečného Slunce, které ozařuje celý svět - Ježíše Krista. V našich zemích bývá zvykem zpívat při těchto bohoslužbách staročeské mešní zpěvy (tzv. roráty), které pocházejí většinou ze 16. století. **Všichni jsou srdečně zváni!** Pokud jezdíte za prací či studiem do Prahy je možné se účastnit každý všední den vždy v 5.45 v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha nebo v 7.00 v chrámu Matky Boží před Týnem (po,st,pá,so) nebo v kostele sv. Havla (út,čt). Bližší informace najdete ve Zpravodaji pražské diecéze nebo na www.apha.cz

P. Benedikt Hudema

- **Příležitost ke sv. smíření v Loděnici - 16. prosince.** V neděli po dopolední mši sv. v loděnickém kostele sv. Václava cca od 10.30 hod.
- **Kající bohoslužby, příležitost ke svátosti smíření v Berouně:** Kromě obvyklých příležitostí ke slavení svátosti smíření - ve všední dny půl hodiny přede mší svatou - vám nabízíme kající bohoslužby: - *ve středu 19. prosince od 16.00 - 17.30 hod.*
a od 18.00 - 20.00 hod.
- v sobotu 22. prosince od 9.00 - 12.00 hod.,
vše v kapli Povýšení sv. kříže a v areálu berounských farních budov. Při těchto bohoslužbách vám budou k dispozici ke slavení svátosti smíření kněží berounské farnosti. Společné slavení svátosti smíření nabízí možnost prožít společnou radost z odpuštění a smíření.
- **Vánoční výzdoba kostela.** Protože bude třeba instalovat betlém a vánoční stromky, **prosíme zvláště mladé o pomoc.** Sejdeme se v **neděli 23. prosince** po večerní bohoslužbě, to zn. od 18.30 hodin.
- **Štědrovečerní setkání u jesliček pro děti - 24. prosince** Štědrovečerní setkání u jesliček pro děti a jejich rodiče bude v kostele sv. Jakuba *od 15.30 hod.* Těšíme se, že si společně zazpíváme známé i méně známé koledy, děti mohou přinést ručně vyrobené ozdoby, aby společně vyzdobily vánoční strom pro betlémské děťátko. Z kostela si domů můžete odnést "betlémské světlo".
- **"Půlnoční" bohoslužba v Berouně - 24. prosince** Vánoční vigilie slavnosti Narození Páně začne v pondělí 24.12. v kostele sv. Jakuba *ve 22.00 hodin.* Rozpis vánočních bohoslužeb v Berouně i v okolí - viz tabulka na str.
- **Svátek Sv. Rodiny - 30. prosince** V neděli 30. 12. - v den svátku Svaté Rodiny - prožijí manželé při mši sv. v kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin obnovu svých manželských slibů. *(Nezapomeňte přijít pokud možno ve dvou!)*
- **Sbírky na Arcidiecézní charitu** V neděli 4. listopadu proběhla i v naší farnosti sbírka na Arcidiecézní charitu, při které se vybralo 6.612,- Kč. Všem dárcům upřímně děkujeme! Další sbírka (na bohoslovce) je plánována na 2. prosince.
- **Farní knihovna** bude otevřena v neděli 9.12. a 23.12., vždy od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně
- **Setkávání maminek:** Dobrý den, dovoluji si jménem "farních maminek" oznámit Zpravodaji a všem, kdo by mezi nás chtěl někdy zavítat, že od nynějška již Setkávání maminek probíhá každou středu ráno do 9.00 hodin, a nikoli ve čtvrtek, jak tomu bylo vloni. Nadále se setkáváme na půdě v budově kaplanky a pro kontakt stále platí telefonní číslo Hanky Štusákové 602 610 893. Těšíme se na nověpříchozí. ☺ **Leona Kopačková**
- **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se letos scházíme **každé úterý po večerní mši sv. v budově kaplanky.** Kdo chce objevovat hloubku Božího slova, je zván a vítán.
- **Hovory o víře.** Pravidelně **každý čtvrtek po večerní mši sv. od 18.30 hodin** s P. Benediktem Hudemou.
- **Setkání v Králově Dvoře - Počaplech** od září **každý pátek po večerní mši sv. cca od 18.30 hodin** na faře v Králově Dvoře. Věříme, že setkání pomohou nejen ke vzájemnému bližšímu seznámení, ale i k prohloubení vědomostí i praktického života **zvíry.**
- **Schránka pro články a zprávy do farního zpravodaje:** Kromě papírové krabičky "BKZ - Dotazy a články" v kostele sv. Jakuba jsme pro lepší kontakt s redakcí zpravodaje umístili

kovovou schránku do vestibulu berounské farní budovy pro vaše náměty, články, dotazy či zprávy. Naleznete ji nalevo vedle hlavních dveří opatřenou štítkem s logem *Berounský katolický zpravodaj*. **-red-**

Oprava farního dvora. Prostřednictvím sponzorských darů se podařilo vybrat cca 10 000,-Kč. Z těchto prostředků bylo uhrazeno vyrovnání dosud nevydlážděné části dvora, odvoz stavebního odpadu a pokrytí plochy šterkem. V tomto stavu bude dvůr zatím ponechán, náklady na vydláždění zbývající plochy se totiž pohybují okolo 300000,-Kč.

Z vikariátu

Vikariátní konference V úterý **11. prosince** se v Řevnicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše sv. začíná v kostele sv. Mořice v 9.00 hodin.

Koncerty v kostelích

Adventní koncert: Seydlovo sdružení vás zve na **STAROČESKÉ RORÁTY** v úpravě Lukáše Petřvalského, 1. neděle adventní **2. prosince 2007** od **15.00** hodin v kostele sv. Jakuba v Berouně. Účinkují: Svatojakubský chrámový sbor, varhany - Lukáš Petřvalský, řídí - Jiří Bešćec.

2. neděle adventní - 9. prosince v 16.00 hodin, kostel sv. Jakuba Beroun: **Renesanční adventní zpěvy.** Účinkuje soubor Ludus musicus z Dobřichovic.

Sobota 15. prosince od 16.00 hodin: v kostele **Narození Panny Marie v Hýskově** v rámci **Hýskovského adventu** zazní **Renesanční adventní zpěvy.** Účinkuje soubor Ludus musicus z Dobřichovic.

3. neděle adventní - 16. prosince v 15.00 hodin, kostel sv. Jakuba v Berouně: **“Sváteční příběhy starých houslí”.** Účinkují Jaroslav Svěćený - housle, viola a Jitka Navrátilová - cembalo. Koncert zahájí děti z Klubu BetlémLochovice.

23. prosince od 18.00 hodin: **Vánoční mše Jakuba Jana Ryby ve svatém Janu pod Skalou.** Účinkuje pěvecký sbor Slavoš z Berouna.

Slavnost Narození Páně - 25. prosince od 10.00 hodin, kostel sv. Jakuba. Při mši svaté bude v Berounské premiéře uvedena **Vánoční mše Missa brevis Jiřího Pavlici.**

Vánoční koncert: Seydlovo sdružení vás zve na tradiční vánoční koncert. Na programu bude **MISSA BREVIS Jiřího Pavlici.** Koná se **ve středu 26. prosince 2007** od **15.00** hodin v kostele sv. Jakuba apoštola v Berouně, účinkují: Erika Horká – soprán, Richard Horký - baryton, Svatojakubský chrámový sbor, Svatojakubský komorní orchestr, varhany - Lukáš Petřvalský, řídí - Jiří Bešćec. Vstupné dobrovolné.

Novoroční koncert v Loděnici. Srdečně zveme na koncertní provedení *“Missa Brevis” Jiřího Pavlici* v **neděli 6. 1. 2008 v 15 hodin** v kostele sv. Václava v podání Svatojakubského chrámového sboru z Berouna. Dobrovolné vstupné bude věnováno na podporu chrámové hudby.

Skauti

Schůzky 2. oddílu Lasiček a světlušek probíhají vždy ve čtvrtek od 16-18 hodin v klubovně v budově kaplanky. Eliška a Kristýna Kodrasová, tel: 720422733.

Schůzky roverů a rangers se konají příležitostně po domluvě s Jakubem Kodrasem.

- ✿ **Schůzky družiny Světýlek** probíhají vždy v pátek od 16-18 hodin v dívčí klubovně v budově kaplanky. Vedoucími, na které se můžete obrátit, jsou Marie Stielová, tel: 606458114, a Soňa Doubková, tel: 737563962.
- ✿ **Schůzky 4. oddílu Ocelotů** probíhají vždy ve středu od 16-18 hodin v chlapecké klubovně v budově kaplanky. Vedoucími jsou Petr Čapla, tel: 724551646, a Lukáš Klimovič, tel: 728307267.
- ✿ **Schůzky 4. oddílu Vlčat** probíhají vždy v pátek od 16-18 hodin v chlapecké klubovně v budově kaplanky. Vedoucími jsou Pavel Schöberle, tel: 723839200, a Jakub Kodras, tel: 720351778.

- ☛ Ke spokojenosti naší a snad i všech zúčastněných proběhl již pátý farní Předadventní společenský večer. Jsme velmi rádi, že i díky vám jsme mohli věnovat na konto Přístavba KMS výtěžek tomboly v hodnotě 7000,- Kč. Děkujeme všem, kteří jste tombolu i náš "ples" jakkoli podpořili.
- ☛ Jak jste se již dočetli ve Zprávách výše, **ve středu 5. 12. se bude v 18 hodin konat Mikulášská mše v Loděnici v kostele sv. Václava.** Po mši svatě samozřejmě přijde i sv. Mikuláš. Srdečně zveme všechny rodiče s dětmi. (Vezměte s sebou, prosíme, čitelně označené balíčky pro své ratolesti)

- ☛ **Poděkování.** Děti z naší Katolické mateřské školky si již druhým školním rokem spokojeně hrají v nově zrekonstruovaných a přístavěných prostorách. Bohužel se stále ještě nepodařilo navrátit na účet berounské farnosti celou částku, kterou do přestavby vložila. Jsme proto velmi rádi, že díky pomoci mnohých z vás je možné alespoň po malých částkách tento dluh splácet. Na podzim proběhly dvě již tradiční akce, jejichž výtěžek byl věnován na tento účel. První z nich byl říjnový bleší trh dětského oblečení a hraček, který se v budově bývalé kaplanky na berounské faře uskutečnil pod záštitou K-klubu. Díky všem štedrým dárcům i nakupujícím se podařilo získat celkem 7. 000,- Kč. Za hladký průběh blešího trhu vděčíme našim maminkám zvl. paní Štorkánové, Lidmilové a Laštovičkové, které se časově náročné přípravě i prodeji opět obětavě věnovaly. Druhou akcí byl předadventní společenský večer, jehož pořadatelem byl rovněž K-klub. Výtěžek z tomboly v celkové výši 7.000,- Kč bude opět předán berounské farnosti jako částečná splátka dluhu za přístavbu školky. Rádi bychom na tomto místě poděkovali našemu Křesťanskému klubu i Vám všem, kdo jste jakýmkoli způsobem některou z těchto akcí podpořili a pomohli tak pro farnost získat další finanční prostředky.

Za KMS Jana Stielová

- ☛ Můžete-li podpořit přístavbu školky finančně, uvádíme pro vaši informaci číslo účtu na podporu KMS: **19 - 0361038389/0800 u České spořitelny Beroun.** *-red-*

Diář Manželského společenství

- ☛ Rok 2007 završíme **v úterý 11. prosince ve 20 hodin** setkáním u manželů Horných v Loděnici (pískový dům v "tovární" zástavbě, poznávací znamení balkón a kamenný plot). S sebou si vezměte Bibli, dál už je vše na vás! Informace na tel. 602 945 017. *I.Vašků*

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Ústředí Farní charity Beroun se z finančních důvodů v říjnu přestěhovalo:** Najdete nás nyní na adrese **Komunitní centrum /objekt bývalých kasáren/, Bezručova 928, 266 01 Beroun**; tel. kontakt zůstává stejný: **311 622 422**.
- **Aktivity Klubu Betlém Lochovice: 2. 12. Adventní trh v Hořovicích** - výrobky ze zemí třetího světa a chráněných dílen v prostorách Far. sboru Českobratrské církve evangelické; **5. 12. výroba ozdob z vizovického těsta** 9.30 - 11.30 pro rodiče s předškoláky, 17 hod. **Mikuláš v Klubu**, přihlášky na tel. 603 477 791; **od 7. 12. pravidelný prodej vánočních stromků** ve dvoře klubu; **8. 12. Malování na hedvábí**, **10. 12. Výroba ozdob** - vizovické těsto - školní děti, 14-16hod.; **12. 12. Vánočka** - vánoční posezení s písničkami a dětským představením od 16 hod; **15. 12. viz 3. adventní koncert** v Berouně; **19. 12. Vystoupení dětí z kroužku historických tanců** na akademii Gymnázia v Hořovicích od 15 hodin.
- **Prodej vánočních stromků:** Prodejní místa Komunitní centrum v Berouně, benzinka "U zabitého", parkoviště vedle Delvity, Husovo nám. Beroun u kostela sv. Jakuba, FÚ Zdice, Klub Betlém Lochovice. Kvalitní stromky pěstované na plantážích v běžných cenách - viz plakáty. Výtěžek z prodeje bude použit na charitativní účely- pomoc dětem a lidem v tísní.

Zprávy odjinud

- **Výstava nejhezčích českých a zahraničních betlémů** se koná v Gymnáziu Jana Keplera, Parléřova 2, Praha 6 ve dnech **22. 12. 2007 - 1.1. 2008**. Otevřeno denně od 10 do 17 hodin, 24. a 31. prosince od 10 do 15 hodin a 1. ledna od 13 do 16 hodin. Spojení tramvají č. 22 a 23, stanice Pohořelec (budova gymnázia je několik kroků odtud přes ulici).
- **Modlitba se zpěvy Taize** se koná ve středu **7. listopadu 2007** od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice.
- **Kardinál Vlk požehná adventní věnce** Na 1. neděli adventní - 2.12. v 9.30 hodin požehná arcibiskup kardinál Miloslav Vlk adventní věnce při mši svaté v chrámu Matky Boží před Týnem. Všichni jste srdečně zváni.
- **Adventní dílna** ve Studánce OS Studánka pořádá dne **2. prosince** od 14.00 hodin v CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4 "Adventní dílnu ve Studánce". Děti a jejich rodiče si zde mohou vyrobit adventní věnec nebo jinou adventní ozdobu v příjemné atmosféře s hudbou a vůněmi.
- **Mikulášský lampionový průvod** k CMŠ Studánka OS Studánka zve srdečně na tradiční Mikulášský lampionový průvod dne 6.12.2007. Průvody budou vycházet ze tří míst: - kostel Panny Marie Královny Míru na Lhotce v 17.30 hodin
  - ZŠ Zárubova v 17.30 hodin
  - ZŠ Angelovovav 17.15 hodinVšechny tři průvody se sejdou v 18.00 hodin na zahradě CMŠ Studánka, Ke Kamýku 686, Praha 4 kde bude připraven další program, občerstvení i tombola.
- **Slavnost požehnání nových varhan na Svaté Hoře** se uskuteční v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře ve středu 26. prosince 2007 v 16.30 hodin. Varhany v rámci liturgické slavnosti nešpor požehná pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk, kázat bude apoštolský nuncius v České republice arcibiskup Diego Causero. Po požehnání nástroje bude následovat koncert.

 Společenské odpoledne na téma: **Horní Egypt a Núbie** Unie katolických žen zve na společenské odpoledne na téma "Horní Egypt a Núbie" ve středu 19. prosince 2007 od 14.30 do 16.30 hodin ve Farním klubu Panny Marie Sněžné v Praze (Jungmannovo náměstí 18, Praha 1). Přednášet bude RNDr. Ondřej Bartušek.

Osobnosti našich farností **Římské a jeruzalémské archeologické** **studium P. Benedikta Hudemy**

P. Benedikt Hudema foto av

Většina z nás poznává duchovní otce své farnosti hlavně v kostele a při plnění kněžských povinností. A přece jsou to lidé, kteří mají své koníčky a zájmy. Pokud sami dají nahlédnout „pod kůži“, jsou nám nějak bližší. Byl jsem proto rád, když P. Benedikt, který je v naší farnosti teprve krátkou dobu, našel chvíli čas pro rozhovor.

O vaší osobě už psali v našem Zpravodaji manželé Alferyovi z Litně v době, kdy jste na Řevnicku působil jako jáhen. Nás by nyní zajímalo, jak začala vaše cesta z Litoměřic přes Prahu do Říma.

Věřím, že to bylo Božím řízením. Když jsem studoval v litoměřickém semináři v nultém ročníku, byl jsem překvapen dotazem jednoho představeného, zda bych nechtěl pokračovat v Římě. Pochopitelně jsme to spíše chápal jako vtip. Pan kardinál nakonec usoudil, že bych měl strávit alespoň další rok pobytu v Praze. Vypadalo to, že celá věc zapadla, ale nakonec jsem, po roce na teologické fakultě v Praze, přeci jenom zamířil do Říma, kde jsem díky stipendiu mohl prožít dva nádherné roky. Všechny nabídky přicházely bez mého přičinění a já to přijal jako Boží vůli. Možná k tomu přispěla i skutečnost, že jsem již před seminářem studoval dálkově teologii.

Dá se srovnat studium a poměry na těch různých místech?

Studium v Litoměřicích a Praze se nedá srovnávat, protože se jedná jak o jiný režim, tak i obsah studia. Mohu-li srovnávat studia v Praze a Římě, pak římská studia svými možnostmi – profesori z celého světa, komunikace s lidmi z různých národů, otevřené akademické prostředí – jsou těžko překonatelná. Univerzitní knihovny uspokojí, dle mého soudu, každého zájemce. V Římě je také možné na vlastní kůži ve společenství Církve zažívat skutečnou všeobecnost – katolicitu. Pochopitelně jedním z předpokladů zvládnutí studia je základní znalost italštiny.

Co čeští studenti na římské univerzitě a v Nepomucenu?

Počet studentů je dán rozhodnutím představených, kapacitou a neposledním důvodem jsou finanční možnosti. Studoval jsem na papežské lateránské univerzitě a bydlel v papežské koleji Nepomucenum, která je zasvěcená, jak napovídá název, sv. Janu Nepomuckému. Je to nejenom místo k bydlení, ale především seminář. Měla by zde probíhat i duchovní formace. Každý má svůj pokoj s jednoduchým vybavením, sociální zařízení je společné na chodbě. Život je tam společenštější než v Čechách. Když je člověk v cizině, drží více pohromadě s ostatními. Vztahy, které se v Římě navazují, jsou, dle mého soudu, mnohem silnější než v seminářích v naší vlasti. V Nepomucenu, kromě studentů z České republiky, byli i studenti z jiných národů. V posledním ročníku našich studií bylo 10 seminaristů z ČR, z toho dva z Pražské arcidiecéze, to pochopitelně nepočítám cizince a další kněze z naší vlasti, kteří pokračovali v postgraduálním studiu.

Vatikán, Svatopetrské náměstí *foto av*

význam pobytu v Římě mohu asi dost těžko popsat nebo docenit. Výjimečné zážitky mám také ze setkání s řadou osobností, o kterých jsem dříve jen četl nebo slyšel. V oblasti studia na mne zapůsobilo setkání s oborem Křesťanská archeologie. Při studiu jsem navíc měl možnost poznávat sakrální stavby, hřbitovy, katakomby na místě samém. Navíc dostatek odborné literatury. Co víc jsem si mohl přát?

Jaké jsou vaše studijní plány a poznávací programy nyní?

Musím se přiznat, že na studium křesťanské archeologie a historie nemám zatím vůbec čas. V říjnu jsem byl ve Svaté zemi, a dá-li Bůh, tak se tam, jako průvodce poutního zájezdu, podívám opět někdy v dubnu. Stejně tak bych se rád zase vracel do Říma a Itálie. Zatím zůstává mým nesplněným snem návštěva Konstantinopole (Istanbulu), pobřeží Malé Asie (po stopách sv. Pavla), oblast Sýrie, Jordánska a severní Afriky. To vše pochopitelně souvisí nejen s mým zájmem o křesťanskou archeologii.

-vac-

Ohlédnutí za podzimní návštěvou přátel z rijswijské farnosti sv. Bonifacia

Láska nezná hranice

Už je to patnáct let od doby prvních vzájemných návštěv spřátelených farností partnerských měst Beroun a Rijswijk. St. Benedictus kerk (který již padl za oběť nízkému počtu nizozemských katolíků a ze kterého máme v Berouně krásné varhany) a St. Bonifacius kerk přivítal na bohoslužbách v Rijswijku skautky a skauty střediska Radost a naděje, seniory z naší farnosti, tyto kostely hostily i koncerty berounských zpěváků i hudebníků; taktéž náš svatojakubský kostel a farnost přijaly pod svá křídla rijswijský pěvecký sbor, tamější

Ve "školičce" s holandskými přáteli

foto av

farníky v doprovodu neúnavného kněze bratra Valeria... Vznikla mnohá přátelství, proběhly i mnohé soukromé návštěvy na obou stranách... Jsme rádi, že přátelství stále trvá a že jsme mohli na podzim mezi sebou znovu uvítat mnoho "starých dobrých" známých v čele se skvělými manželi Attie a Niekem van Dam, Paulem Schottem a dalšími... Pobylí v Berouně jen pár dní nabitých programem a než pokračovali do Kolína za tehdejším zdejším správcem P. Bulínem, přijali pozvání na kávu do zahrady naší školky

Pohoštění na zahradě školky mělo úspěch. *foto av*

(kterou mimo jiné pomohli postavit) a též na večerní grilování na farní zahradě... Bylo nám všem spolu velmi milo. Že radost ze setkání byla skutečně vzájemná, dokládá dopis, který přišel na adresu školky od jedné z účastnic holandského zájezdu. Byl psán velmi roztomilou češtinou a v zájmu autenticity jsme ho tak ponechali. Ne pro své pobavení, ale proto, že láska k bližním je povznesena nejen nad hranice územní, ale také nad bariéry jazykové. Vždyť kdo z nás by byl schopen alespoň takovéto gramatiky v holandštině? *-iv-*

Pro výbor přijímací Katolické Materské Skoly v Berounu.

Vazené hostitelé,

Zase spatky v Holandsku mám pozitek - a se mnou taky všechny spolucestovci - s vaší bajecné přijetí.

Doma napečené vselijaké cukroví u kávy bylo ohromné. Ne jenom cukroví ale taky večerní grilování bylo uzasné. Tolik pohostení, jedno chutnalo víc nes druhé! Prostření stul vypadal tak nadherne barevne. Hodne vám děkujeme.

Mrzí nám ze nemluvíme Vás jazyk. Jinak by jsme se mohli vyjadrít jeste víc jak nam to dobre chutnalo a jak bylo vsechno vyborne připravené.

Doufám ze se mi podarí nechat tenhle vzkaz preložit.

Jeste jednou vám děkujeme za vsechno.

*S srdecnim pozdravem,
Marijke Bouwdijk*

Rozhovor: Jak být šťastný teď a tady? Děkovat.

Jana – pobočka fary, zaslechla jsem o Janě Friedrichové. Potvrdila mi to se smíchem a jako omluvu dodala: „centrála“. To když za jedním telefonem přišly hnedle po sobě tři SMS. A to ještě nebyl den jejich 70. narozenin, kterých se v těchto dnech k radosti naší farnosti dožívá.

Před kostelem tě hnedle po mši objímají lidé, sotva odrostlé děti i dospělí jsou ti nápomocí. Co v té chvíli nestačíš vyslovit?

Mám je všechny ráda. Moc pro mě každý z těch lidiček, které mi Pán posílá do cesty, znamená. Každý je pro mě nenahraditelným v mozaice cesty k Bohu. Bohu díky! V modlitbě jsme stále spolu a pomáháme si vzájemně. To je velký dar! V životě na tebe můj milý, má milá, moji krásní přátelé, nezapomenu. Provázím vás každým dnem, stejně tak, jako když jsem ještě učila je nebo jejich děti. Mám je ráda, děkuji za ně Bohu. Lásku Boží neomezí čas ani počty. Bůh tě miluje stále a takového jaký jsi, i mne takovou, jaká jsem. I s tím, co se nám na sobě zrovna nelíbí. To si přeji, aby věděli.

Z oslavy narozenin *foto av*

Ano, to i vidím v tvé tváři, ale co to očím skryté? Za co je tu s tebou tolik krásných vztahů, které v naší farnosti žijí?

Díky za každou bolest. Být člověku blízký je i ve vzájemném sdílení bolesti, přijetí ho i s chybami, kterými zraňuje nejen sebe. Za to děkuji. Věřím, moje cesta k Bohu je skrze lidi, s nimi ke společné radosti v Kristu, v Lásce, která očišťuje, uzdravuje, pomáhá na každém kroku i s berličkami.

Jak vzpomínáš na „svého“ zloděje kabelky s drahým brýlemi, penězi, doklady...

Co? Jo, kabelka fuč... ten? (úsměv do dálky) Často v modlitbě vzpomenu na něho i na jemu podobné. Odpustila jsem mu již ten den, jinak to neumím.

Děkuješ i písni, jakou máš nejraději?

Nejčastěji se mi rozezní píseň – modlitba... *Vždyť všechno, co mám, je vlastně Tvé, já mohu jen říct, že mi dáváš stále víc, nekonečné množství lásky nezměrné... ale tu písničku ve zpěvníku marně hledám. (lehký povzdech)*

Na co nejraději vzpomínáš?

S velkou vděčností vzpomínám na návštěvy farníků a mládeže a sloužení mše sv. P. Bulína v nemocnici po dvou operacích v roce 1993. Na návštěvy v rehabilitačním středisku Slapy od rodičů a dětí, od přátel. Na nádherné chvíle mše sv. a svátosti od P. Pecinovského, P. Němečka, P. Miškovského, kteří sloužili mši na nemocničním pokoji v Berouně. Na úžasné zážitky mše svaté v zahradě v rehabilitačním středisku na Malvazinkách, pod korunami stromů v rozlehlém parku a za zpěvu ptáků. Na konkrétní pomoci vycházek na vozíku do přírody. Vzpomínám s díky na dopisy od dětí ze školy i farnosti, za pomoc při bezmoci v nákupech, úklidu. Na radostnou práci učitelky a katechetky s dětmi. Na povzbuzení a sílu při operacích a reoperacích v roce 2003 a 2004. Strašně mi pomohly děti. Já je měla vychovávat, ale děti stále vychovávají a dávají radost i moudrost mně. Díky Bohu!

Proměňuješ se mi před očima v jedno “DÍKY BOHU”! Je to štěstí tě vidět, přesto, že s berličkami?

Berličky mne provázejí sedmnáct let (proto jsem Berlička Jana). Děkuji, i když je mi zle, děkuji za maličkosti, co jiný považuje za samozřejmost. Díky jako šťáva z nebe. Opravdu! Probudila jsem se a zjistím, že se nahlas modlím. Děkuji, že mi Bůh ve zlý čas vždy sesílá jako v košíku hezkou vzpomínku. A s každou je spojen konkrétní člověk, konkrétní pomoc lidí, kteří sami nesou svůj kříž. Moc si vážím každé pomoci, návštěvy, doma, v nemocnici, v přírodě, práce duchovních i maminek, tátů od rodin, přátel, kteří jsou často také sami nemocní, a přijdou.

Věříš, to nás spojuje. Jak vyjádříš své krédo?

Já nevěřím náhodám. Všechny významné věci jsou spojeny s Božím věděním, i ty hrůzostrašné, bolestivé nakonec vždy vedou k Boží radosti, k dobrému konci a novému začátku.

DEO GRATIAS! “Naše” Jana to zdaleka ještě nevzdala. Život začíná každý den nový! A ještě radostnější zůstává ve vědomí, že my také jdeme dál, sní, a společně s Ním. -red-

Živé jesličky zůstávají živé ve vzpomínkách i srdcích

V poletujících sněhových vločkách se při vzpomínání objevují příběhy, které se vážou ke kouzlu Vánoc. Právě tato pohoda přiměla Janu Friedrichovou zamyslet se a povídat, jak tuto dobu prožívala.

„Z mého mládí se mi vynořuje vesnička Těšany u Brna. Tam jsme bydleli a vidím živě, jak jsme s babičkou chodili na roráty. Když bylo sněhu hodně a nestačilo ho prošlapávat, tak se musel prohazovat i lopatou. Vzpomínám s láskou i na svou kmotřičku, která mně byla druhou mámou. Hodně mě naučila, poznávala jsem, jak je důležitý vztah k Bohu a k lidem.

Když jsem mnohem později přišla s manželem do Berouna, hledala jsem kněze. Přišla jsem na farní dvůr a tam jsem potkala takového zaprášeného člověka v pracovním oděvu. Zeptala jsem se, kde najdu kněze. Přerušil svou práci, podíval se na mě a povídá: *“To jsem já.”* Byl to páter Bulín. Když jsem ho poznala blíže, tak mi k mým berličkám jednou řekl: *“Dá Bůh, že možná budete chodit i po těchto farních schodech.”* S Boží pomocí jsem pak mohla učit i na místní základní škole i chodit po farních schodech, abych učila děcka náboženství. Proto jsem musela v Praze absolvovat patřičné školení. S přítelkyní jsem se cest nebála, i když jsme se vracely domů pozdě v noci. Ráda na to vzpomínám.

Jana Friedrichová mezi “svými” **archiv** učení, bylo mi právě 65 let. Tehdy mi Pán řekl: *“Jano, dost.”* Mně nezbývalo, než ho poslechnout. Vzpomínám, že jsme s dětmi prožívali všechny důležité události v kostele. Tam jsme slavili nejen církevní svátky, ale i začátek a konec školního roku. Na všechno jsme se připravovali. Nejvíce se děti těšily na živé jesličky. Každý v tom příběhu dostal úlohu. Vzpomínám zejména na postavičku znázorňující svatého Františka. Ten svým jasným hlasem předčítal z evangelia a ostatní k němu přicházeli s dárky. Ty jsme pak odevzdali na Charitu. Každá postava značila svou cestu k jesličkám položením svíčky. K těmto živým hrám jsme si všechno připravovali sami. O všem a významu toho jsme si povídali, i když jsme vyráběli kulisy k biblickým příběhům.

Když děti byly u jesliček, doprovázeli je četní příbuzní a ti i rodiče dětí byli překvapeni, s jakým západem se děti vžívají do děje. Bylo to tak podmanivé, že když četl svatý František z evangelia, tak všichni přítomní, ač nevyzváni, povstali.“ -vac-

Světlo přichází

Plískanice. Chladno. Někdy i sníh a mráz, ale nejčastěji bláto, sychravo, nevlídno. Krátký den, dlouhá noc. Mlha a tma. Prosinec. Ten tísnivý pocit přichází už v listopadu – je málo světla.

Některé měsíce mají „průhledná“, snadno vysvětlitelná jména. Leden, květen... září, listopad... A tak si lidé většinou myslí, že **prosinec** je od slova *prosit*, a dávají to nějak do souvislosti s koledováním a prosbami malých zkrhlých zpěváčků. Ale ono to tak prý není! Prosinec prý byl původně buď *prasinec*, protože už v pohanských dobách dávní Slované poráželi vepříky na oslavu slunovratu a v časech křesťanských si tento zvyk zachovali, ale hodovali až o Vánocích. Nebo prý prosinec pochází z prastarého slovesa *prosiněti*, prosvítat, a to od *siný*, promodralý, sinalý, protože dny v adventu často připomínají od rána až do večera soumrak. Prosinalý, prosinělý. Prosinec. Je málo světla!

U nás to začínalo už v listopadu. Babička večer na **Dušičky** zapalovala jednu svíčku za druhou a nakapaným voskem je lepila na dřevěnou desku: „Za prababičky a pradědečky, za babičky a dědečky, za rodiče, manžela... za další příbuzné, za všechny blízké... a taky za duše v očištění... A světlo věčné ať jim svítí!“ A pak jsme seděli a dívali se do plamínek svíček, na hořící knoty. Hořelo jich aspoň dvacet...

Zapalujeme světla, abychom zaplašili stíny a rozjasnili zimní přitmní. Naši dávní předkové rádi hleděli do ohně fascinovaní jeho teplem a světlem; oheň přitahuje i naše oči a plamínek svíčky působí jako magnet. Psychologové říkají, že nám sluneční světlo zimě opravdu chybí.

Advent. Příchod. Doba očekávání příchodu Spasitele na svět. Čekáme narození Dítěte, které přijde mezi lidi, bude s nimi žít jejich život a stane se jim Světlem. Čtyři týdny očekávání. Čtyři týdny spolu zápasí tma a Světlo... snad víc než kdykoli jindy v roce. Žádná jiná doba totiž není v Čechách spojena s tolika pověrami, zvyky, „věštěním“ budoucnosti právě jako advent. Pověry jsou spojeny i se svátky křesťanských světců a světic, ale pocházejí asi už z předchozích dob pohanských. Ale v adventu také zářila do tmy světýlka! Cesta na ranní pobožnost **roráty**, které začínaly latinským veršem *Rorate coeli ... Rosu dejte, nebesa...* Postavy zachumlané do šátků a plédů se ubírají ke kostelu s lucernami v ruce. Požehnaný, klidný vstup do Božího dne. Ve starých knížkách se o tom píše, že babičky si nesly s sebou sloupky. A to mi nikdy nebylo jasné, co to ty **rorátní sloupky** byly. Asi nějaké svíčky... Teď už to vím – byly to svítilničky z vosku, ozdobné pletence z „nekonečné“ tenké voskové svíčky třeba ve tvaru knížky nebo prstenu. Ženy si je ráno při rorátech zapalovaly v neosvětleném kostele. Vydržely celý advent!

V naší době se stala tradicí jiná světla – **adventní věnec**. Je to zvyk u nás poměrně mladý, stal se oblíbeným atributem adventu až od sedmdesátých let díky evropskému Západu. Osobně jsem se o něm poprvé dočetla v časopise Skaut – Junák v r. 1968; jmenoval se tam ale vánoční věnec. V kostelech tehdy ještě nebyl. Zelený věnec z chvojí se čtyřmi svícemi, každá představuje jednu adventní neděli, jeden krok ke světlu, jež na zem přineslo Kristovo narození. Tento krásný symbol adventu se prý poprvé rozzářil v německém Hamburku, brzy se rozšířil a dostal se až do alpských zemí. V Čechách je dnes už v kostelech běžný a oblíbený je i v našich domovech, protože s každou další svíčkou přibývá světla a blíží se Vánoce!

kresba Jaroslav Goldmann

Adventní osvětlení v oknech – to byly původně bílé svíce, žádné blikající žárovky.

Zvyk pochází také z Německa, z Krušnohoří. Původně stály v oknech dřevěné figury **anděla** a **havíře** a v rukou držely planoucí svíčky. Prý je mezi okna dávaly děti havířů, aby jejich tatínkové, kteří v zimě denní světlo téměř neznali, našli večer cestu domů.

Ani rozzářený **vánoční stromek** není v Čechách původní. První zmínka o ozdobeném stromku pochází z Brém; r. 1570 byl vystrojen pro děti v jednom cechovním domě. Cesta tohoto novodobého symbolu Vánoc k nám byla ale asi dlouhá, protože první stromek v Čechách se objevil v Praze údajně r. 1812, kdy ho pro herce a přátele připravil jako překvapení režisér Stavovského divadla Liebich, který si ten zvyk přinesl z rodného Bavorska. Vánoční stromky u nás brzy zdomácněly a už ve 40. letech 19. stol. se ve městech běžně prodávaly.

Prosinec. Chladno, mlha, přitímí... Ale tmu prozáří paprsek naděje – advent. Příchod. Začíná nový liturgický rok. Přichází Světlo! Zruší tmu a zvítězí nad ní... Zapalujeme si různá světýlka, protože nám chybí slunce, ale skutečné světlo nebo tmu si nosíme v duši. Prosinec není soumrak a přitímí... Je to svítání... Ejhle, Hospodin přijde... a bude v den onen světlo velké, aleluja!

Lidmila Fričová

Co se dělo: Z letošní pouti církevních škol

Výchova jako formace (sebe) pro Krista

„Babička sv. Václava projevila konkrétně svým životem víru, a to za prvé: sebevýchovou. Zhodnotila tím duchovní dary jí Bohem dané za podmínek nesmírně těžkých – středověkých, v pohanském prostředí. Jen tak se mohla stát Bohu milou babičkou sv. Václava, ještě než se svatým

patronem naší země stal“, promluvil pevně pan biskup Malý na zářijové pouti církevních škol na Tetíně. *“Stejně tak výchova ve smyslu formace vyžaduje především kázeň. Bez kázně a vytrvalosti, bez rozhodnutí pro Krista těžko komu dojit k cíli, k spáse duše.”*

Božím slovu, na místě zasvěceném sv. Ludmile, patronce mládeže, studentů a vychovatelů, naslouchaly děti z různých katolických škol i se svými rodiči. Přítomnost budoucnosti v nich, na první pohled tak křehkých stvořeních, přísně připomínala mně, dospělé, nesmírnou zodpovědnost za jejich výchovu. Zdálo by se, že bez vlastních dětí stojím mimo tento úkol. Důraz našeho duchovního pastýře na slovo *s e b e v ý c h o v a* jsem ale nepřeslechla. Ze zkušenosti vím: oči dětí bývají bystřejší než jejich sluch, a to nejen k jednání rodičů. Marně vychovávat řečmi bez činu. Jistě již i moudrá babička sv. Václava slyšela a viděla, jak výmluvně v životě platí *“řeč se mluví a voda teče”*.

Václav Malý na Tetíně *foto av*

A tak mi lekci chování daly samy děti. Pro poutníky nacvičily malé divadélko. Ještě štěstí, že mne studený vítr nevyšťípal na ústupovou cestu. Připravila bych se o moudrá ponaučení. Ani roztrhání mraků zdánlivě nepřátelským větrem bych se nedočkala. I slunce se pousmálo nad malým pódiem, kde vystoupily děti v rolích oveček se svou maminkou a v roli vlka. Ovečky symbolizovaly naše duše a vlk – zlou myšlenku. Děj byl bezmála dramatický. První ovečku vlk připravil o život, druhou vážně zranil. Jen třetí se zachovala podle příkazu maminky. Nepřístupila s vlkem na žádnou jeho lstivou hru. A diváci si mohli odnést zmoudření:

1. nezahrávej si s každou myšlenkou, může tě i sežrat,
2. nesnaž se soupeřit se zlým sám, v lepším případě tě těžce zraní,
3. ztiš se a naslouchej, snadno pak rozeznáš vlkův hlas od maminkina.

A tak vlk odtáhl a ovečky se zas mohly radosti shledat.

Následovala překrásná vystoupení dětských a studentských pěveckých sborů. Slunce se svými paprsky také do chrámu nahlédlo. Vždyť kdo by odolal takové Boží kráse. To snad s dětmi a studenty zpívali a hráli i andělé, kterým při naší výchově svatá trpělivost neubývá. Každá píseň ladila s přítomným dobrem a bylo ho v našich očích plnou měrou světla dne. A nikomu v dávání radosti neubylo. *„Každý z nás z ní má tolik co dát! Neodcházíme s prázdnou, ale abychom dávali dál radostné poselství,”* povzbuzuje nás pan biskup. Závěrečné požehnání na cestu prokouklo mou zrádnou lítost dalšího rozloučení. Tentokrát zbytečně se o mě pokusil smutek. Copak ve sdílení radosti z přítomnosti láskyplného Boha je rozloučení? A tak, i přes zdánlivě (ne)dokonalá rozloučení, sdílení radosti trvá, protože v Lásce, v Bohu. I když se mi to i nedaří, jak bych si sama přála. Jakže se s maminkou v radosti setkala třetí ovečka?

makozska

Co se dělo: Mše pro děti

Je 16.00 hodin, z dětského pokojíčku slyším povídání a to znamená, že se Martínek probudil. Tak honem přebalit a svačinku, no v tom křičí Matěj, takže nakojit Matěje, taktéž přebalit a oba kluky už oblékám a chvatně si беру bundu. "Tak kluci, startujeme!" zavelím a začínám soutěžit o závod s časem. Je přesně 17.00 a já ze sídliště vyrážím do města... Pospíchám totiž s dětmi na dětskou mši!

Dorážíme přesně v 17.30 do berounské kapličky a ještě ani kluky nestihnu vysvléci a už začíná kapela (dokonce s basou!) první tóny písničky "Chtěl bych jít za Tebou", no Pane, my jsme opravdu

chtěli jít za Tebou a stihli jsme to nafous (taky jsem skoro celou cestu běžela...) Do evangelia to Martinek vydržel na klíně (mladší syn Matěj usnul v kočárku), ale při kázání o ovečkách a našem pastýři už listuje v kancionálu. Otec Benedikt se ptá dětí, jestli má pastýř rád všechny své ovečky a jestli by šel hledat nějakou, kdyby se mu zatoulala. Samozřejmě, že má pastýř starost o všechny ovečky, i o ty "zlé", přesně tak jako náš PASTÝŘ má starost o všechny lidi - i o hříšníky... Uvědomuji si, jak je osvobozující toto znovuubezpečení Boží lásky i pro mě. Nevadí, že jsem Martínka dopoledne neuhlídala a spadl na čelo, kde má bouli doted', nevadí, že jsem nestihla manželovi uvařit čerstvý oběd (a bude mít "zbytky" ze včerejška), nevadí, že jsem Matějovi nestihla koupit nové rukavičky (ty staré už jsou nepoužitelné)... Přes všechna "ale" jsem také Boží ovečka... A to už do mých myšlenek zahlaholila flétna a za doprovodu báječné loděnicko - berounské kapely jdou děti pro obětní dary.

A víte co? Pro sv. přijímání (a tudíž i s dětmi pro křížek) jsem šla poprvé v životě s oběma dětmi najednou (do té doby jsme se s manželem střídali) a byl to krásný zážitek - prožívala jsem to jako poděkování Bohu za dar dětí, vždyť to byla jejich mše svatá! Matěj se probudil a zvědavýma tříměsíčníma očima zkoumá, kde to je. A Martínek? Toho už jsem nemohla udržet v klidu, stojí na zemi a pohupuje se do rytmu dětské písně, doslova tančí... Má duše také tančí... Radostí za děti, manžela, rodinu... Děkuji, Bože.

"Nechte maličkých přijít ke mně..." ilustrační foto av

Také děkuji otci Benediktovi za krásné kázání o ovečce a pastýři a kapele za skvělé zpestření mše pro děti. Víím, že se vše líbilo nejen mně a nejen mým dětem. Už teď se těším na další "dětskou" za měsíc!

-mk

Svědectví:

Pán Bůh nás má tam, kde nás potřebuje...

„Tu bibli napsal ďábel, tak je to **Ďáblova bible!** Chachachá!“ chechtá se primán Kuba. „To těžko,“ namítám. „Bible jsou všechny stejné, opsané ze starých textů, a křesťané věří, že k lidem těmi slovy promlouval Bůh! Žádný ďábel!“ „Ale jojo, říkali to v televizi!“ *Tam říkají věci, milý Kubo...* „Ďábel je zlý, je to duch zla, a nemohl by tedy přepisovat něco, co je od Boha, protože Bůh je dobrý. Je silnější než ďábel - a ďábel se ho bojí.“ Kristýnka a Lenka mi přizvukují: „To je blbost... teda nesmysl, paní profesorko! Ďábel žádnou bibli napsat nemoh! Bůh je dobrý – a ďábel by mohl napsat zase jen zlo!“ *Že by... že by o tom už někdy slyšely? Že by věděly... že by byly z křesťanských rodin? Jeden nikdy neví...* tedy učitel na státní škole neví, dokud to děti samy neřeknou nebo se nějak neprojeví. Když se třeba dívka z mé třídy (tehdy taky primánka) jmenovala Ludmila a byla ze čtyř dětí, mohla jsem se leda tak dohadovat ... A najednou měla v pololetí v třídním výkazu podpis pana faráře a na vysvědčení *“Pracovala úspěšně v náboženství”*. Jenomže další rok už se to tam neučilo... Doufejme, že chodí třeba někde na faru... (*Možná ještě taky Terezka...*) Doufejme, že se neztratí v tom množství nevěřících, kteří na ni hledí asi jako na exota... Dneska už je v kvintě... A ta studentka, co sedí za ní, nedávno pravila, že byla na výstavě **Bodies** a že to bylo „srandovní... pardon, zábavné a vtipné, paní profesorko!“

Zvedlo mě to ze židle: „Víš vůbec, co říkáš? Víš, že to byli **skuteční živí lidé**? Že byli z Číny? Víš, co to je za režim? Kolik lidí tam ročně popraví? A že jim ti chudáci třeba podepíšou všechno? A jak se tam kšeftuje s orgány k transplantacím? Jak výnosný je to byznys? Že jsou schopni odebrat ledviny zdravému živému člověku?“ (*A jestlipak by si přáli vaši rodiče, aby připadalo někomu legrační vaše tělo, kdybyste teď třeba přišli o život? Klid, říkám si v duchu, nemůže za to, že jí to nikdo nevysvětlil...*) „Život je dar... a tělo je taky dar, který jsme dostali... **přínejmenším** od svých rodičů... Mrtvý člověk má být s pietou pohřben, a ne sloužit k pobavení...“ *K pobavení degenerované společnosti...*

„Paní profesorko, věříte na osud? Já si myslím, že je všechno dopředu dané, že máme všechno ve svém osudu napsané...“ (*Tak to je sexta, sociologie...*) „Na osud zrovna ani ne! Spíš věřím, že tenhle svět Někdo řídí... ale že mám svobodnou vůli, že mi ji dal... přece nejsme jen loutky!“ A jiná studentka řekne nahlas na celou třídu: „Já si stejně myslím, že **Pán Bůh nás má nakonec tam, kde nás chce mít**, ale nechá nás, abychom se rozhodli sami...“ (*Mluví skoro jako pan děkan na biblické hodině! Ale taky třeba naopak patří k nějaké sektě...*) Nikdo ve třídě jí neodporuje – buď jsou tak překvapení, nebo už to řešili; možná se o to už i pohádali...

A jindy literatura, první ročník. Za ta léta čtu staroslověnský text nahlas už tolikrát, že ho umím z paměti. Za pár dní jim zpívám **Hospodine, pomiluj ny**. „Ale paní profesorko, já to znám úplně jinak, s jinou melodií!“ „No ano, ta současná je už tuším třetí!“ odpovídám a je mi jasné, odkud to ta dívka může znát... zatímco jiní tu píseň dnes slyší asi poprvé...

Taky už jsem se zmýlila. Třeba když jeden student, v kapse čerstvý řidičák, havaroval v noci s autem – a málem nepřežil. Objevil se po hodně dlouhé době, s berlemi... A změnil se. Šel do sebe, zvažněl, začal být svědomitý a pečlivý. Myslela jsem si, že je určitě křesťan, že děkuje Bohu za svůj život a prožívá obrácení. Ale u maturity z filozofie pak najednou prohlásil, že je ateista a ty křesťany moc nechápe.

Od září se modlím za jednoho chlapce – nebude chodit do školy nejmíň půl roku. Je velmi vážně nemocný... chemoterapie a tak... Minulý týden se přišel podívat. Vypadal optimisticky a mluvil tak zvláště dospěle, jako by náhle a předčasně zmoudřel. Říkal, že se jen tak nedá, že bojuje, **že si věří**, že mu dávají velkou šanci... Neví, že jeho uzdravení je v Božích rukou. Nejspíš Boha nezná. Ale jeho starší bratr jednou tvrdil, že za peníze se dá koupit všechno. Prý i láska, zdraví a přátelství. Teď možná už ví, že to není pravda...

„Chachá, a stejně to napsal d'ábel – **a je tam namalovanej!**“ chechtá se ten malý d'áblík Kuba a je zase ve formě. Od začátku primy je hyperaktivní a pusou nezavře. Brzy jsem ho v září musela přesadit do první lavice, aby seděl nějakou dobu sám. Posmutněl, ale zklidnil se. Nemá to napořád. Jen do odvolání. Až přestane připomínat toho čerta z Kodexu gigas. Prohlídla jsem si ho na internetu, podoba je věrná. Až na to, že ten z Kodexu je dozelena. Něco mezi čertem a žábou. A má dva jazyky. Kubu jsem ještě zeleného neviděla. (*Ale dva jazyky možná má.*) Nemůže za to, že mu nikdo nic nevysvětlil. Bude to docela prima kluk!

Lidmila Fričová

Píšete nám: Ach, ty daně!

Blíží se konec roku, a tak je nejvyšší čas udělat všechny dostupné kroky, abychom si snížili daňový základ a pak v posledku velikost daně, kterou budeme muset na jaře státu zaplatit. Vzpomínám si, že brzy po pádu socialistického režimu stát nabídl možnost (jak je v demokratických zemích zvykem) snížit si daňový základ o dary, které jsme věnovali na různé bohubilé projekty. Ano, i na ty opravdu *Bohu milé*, na církev(ve). Kdo to ještě neví, tomu připomenu “početní algoritmus”:

Když se rozhodnu darovat na dobročinný účel řekněme tisíc korun, stát mi řekne: *“Vážím si tvé šlechtnosti a ocením ji tím, že ty zaplatíš jenom 800 korun (v závislosti ve které daňové hladině se nacházím) a já (stát, kterého někteří nazývají darebákem) doplatím zbylých 200 korun.”* Daňový odpočet lze uplatnit, pokud můj dar směřuje na (cituji z příslušného zákona) financování vědy a vzdělání, kultury, školství, policie, požární ochrany, ochrany dětí a mládeže nebo zvířat, na charitativní, náboženské a tělovýchovné organizace, případně i na politická hnutí. Takže církve také spadají do možného daňového odpočtu. Co to znamená v praxi? Když budu dávat každou neděli do sbírky dvaceti- či padesátikorunu, mám nárok/právo žádat od příslušného farního administrátora potvrzení na částku 20 krát 52 či 50 krát 52 darovaných korun? Věc mi nebyla jasná a tak jsem se zeptal u odborníků na pražském arcibiskupství. Dostal jsem tuto odpověď:

ilustrace redakční archiv

Je třeba rozlišovat "kostelní sbírku", která je předmětem daně z příjmu, ale je od daně osvobozena (Zákon 586/1992 Sb.), od "daru", který podléhá obecné nikoliv dani z příjmu ale dani darovací. (Zákon 357/1992 Sb.) Dle tohoto zákona je církevní subjekt od daně darovací osvobozen. Vy jste požadoval potvrzení o daru za účelem uplatnění snížení svého daňového základu v souladu se zákonem 586/1992, a přitom jste neposkytl dar, ale přispěl do kostelní sbírky. Potvrzení vám proto nemůže být vydáno, neboť farnost zcela zřejmě váš příspěvek nezahrnula do daňového přiznání k dani darovací s uplatněním osvobození od daně, ale zaučtovala jej jako kostelní sbírku do příjmu farnosti.

Na tento postup při poskytnutí peněz se daňová úleva pro vás nevztahuje.

Pokud byste chtěl své příspěvky v budoucnu uplatnit ve svém daňovém přiznání, je potřeba provést dar "adresně", tj. být znám jako dárcce a požadovat potvrzení nejlépe ihned (např. příjmový pokladní doklad nebo potvrzení o obdržení daru převodem na účet).

S pozdravem

Ing. Karel Štícha

Trochu jsem se cítil touto odpovědí být "ukřivděný", když mi bylo řečeno, že na potvrzení drobných nedělních příspěvků nemám příliš nárok. Pak jsme jeli na farní dovolenou a tam jsem pocítil vanutí samotného Ducha Svatého. Ty drobné nedělní almužny jsou něčím jako vstupným, které zaplatím:-). Jako když chci na koncert - na elektřinu, na spotřebované svíčky, na květiny, na varhaníka... (Ne na pana faráře – toho se stále ještě zavazuje platit v podstatě ateistický stát.) Pokud pak ještě cítím potřebu darovat Církvi dál ze svého nadbytku/nedostatku (ano, pro obojí lze nalézt v Písmu podporu), lze tak učiniti po domluvě s panem farářem a tento mi pak rád a ochotně vystaví potvrzení k daňovému odečtu. *Akorát* je dobré nenechávat to na konec roku, aby již nebylo uzavřené farní roční účtování.

Závěrem mi ještě nedá nevyužít příležitosti k jisté polemice s naším panem prezidentem. Než zasedl na úřad nejvyšší, mluvil volněji, a tak jednou přirovnal církve k spolku zahrádkářů. Přirovnání mi moc nešmakovalo, ale *furt* jsem neměl pádný argument proti. Až mě napadly daňové odečty. Jestliže je to tak, jak říkáte, pane prezidente, tak zkuste přispět spolku zahrádkářů a pak předložte potvrzení od nich o obdržení vašeho daru k svému daňovému přiznání.

Marián Fabian

Ze života svatých

Sv. Ambrož

(7. prosince)

redakční archiv

Narodil se roku 340 v Trevíru, kde jeho otec vykonával úřad prefekta Galie. Matka se po smrti svého manžela přestěhovala se třemi dětmi do Říma. Ambrož po studiích vstoupil k administrativě a byl poslán do Milána s titulem a funkcí konzula pro ligurskou provincii. To byl začátek jeho skvělé kariéry. A tento svědomitý, vzdělaný a energický muž byl určen pro jiné úkoly. Když zemřel milánský ariánský biskup Auxentius a mělo dojít k volbě, hrozilo nebezpečí, že se obě strany - ariánská a pravověrná - utkají. Ambrož, protože odpovídal za pořádek ve městě, přišel na místo volby. Neměl hlas ve shromáždění, neboť byl teprve katechumenem a pokřtěn ještě nebyl. Nabádal ke klidu s takovou rozhodností, že nějaký hlas volal: "Ať je biskupem Ambrož". Všichni se s jásotem přidali, jen on se volbě bránil. Nakonec přijal křest a za osm dní byl vysvěcen na biskupa. Protože k tomu neměl potřebné vzdělání, dal se do studia řečtiny, teologie a krásné literatury. Takto vyzbrojen se prosadil jako pastýř i

jako učitel. Postavil se energicky proti římskému aristokratovi Symmachovi, když žádal, aby zůstal v senátu pohanský oltář bohyně Vítězství. I Theodosia Velkého přiměl uznat právo a podřídit se mu. Císař dal v Soluni usmrtit 7 000 lidí - byly mezi nimi ženy i děti - aby pomstil smrt gótského velitele zavražděného při lidovém povstání. Ambrož tento zločin pranýřoval. Theodosia vyloučil z církve a ten po počátečním hněvu přece nakonec projevil lítost. Objevil se v kajicnickém oděvu, aby se veřejně kál za své provinění a aby byl znovu přijat do církve. V době, kdy byl Milán císařským sídlem, napomáhal Ambrož se vši rozhodností tomu, aby stát byl podřízen ve vzájemných vztazích církvi. Měl zásluhu o konverzi svatého Augustina, kterého pak sám pokřtil. Ambrož byl nejen svědomitým správcem církve, ale byl především otcem věřících, chudých. Jakmile nastoupil na biskupský stolec, rozdal jim své jmění. Byl výborný řečník a mezi jeho posuchči byl také svatý Augustin. Za bojů s ariánstvím, kdy se stát dopustil v církevní oblasti nejednoho přehmatu, volal k pořádku i císaře. Zdůrazňoval: "Císař stojí uprostřed církve, ne nad ní". Miloval liturgii, zaváděl lidový zpěv, sám psal hymny a komponoval k nim melodie. Objevil těla několika světců a vyvolal tím kult ostatků i na Západo. Právem je považován vedle svatého Jeronýma, Řehoře Velikého a Augustina za jednoho ze čtyř velkých učitelů latinské církve. Zemřel v Miláně r. 397.

-vac-

Sv. Jan od Kříže

Kněz a učitel církve

(14. prosince)

Jan de Yepes se narodil r. 1542 a v pouhých dvou letech ztratil otce. Matka měla málo peněz a hledala s třemi dětmi lepší pracovní podmínky. Jan studoval na jezuitské koleji a přitom pracoval jako ošetřovatel v nemocnici. V jednadvaceti letech vstoupil ke karmelitánům v Medině del Campo. Ti poznali jeho schopnosti a poslali ho studovat na univerzitu do Salamanky. Tam byl vysvěcen na kněze. Život v karmelitánském řádu se mu zdál málo přísný. Po setkání s Terezií z Avily se rozhodl obnovit v řádu původní přísný způsob života. Terezie souhlasila a Jan s jedním ze svých druhů

redakční archiv

založil v roce 1568 v Duruelu klášter bosých karmelitánů. Za svou víru i trpěl - zvedl se proti němu odpor nereformovaných karmelitánů. Byl uvězněn a právě ve vězení přijal jméno Jan od Kříže. Rok ve vězení byl ale i časem jeho tvůrčí činnosti. Tam napsal nejpůsobivější mystické práce.

Slunce, barvy tohoto kraje, jeho vášně, židovské i maurské legendy jako by celé prostoupily dílo tohoto myslitele. Výstup na horu Karmel obsahuje osm písní líčících blaho duše ve spojení s Bohem. Jan je světec a jeho písně zůstaly pro celou budoucnost dědictvím, určeným optimistickým silným duším.

Jeho život byl těžký od dětství; zkoušel od bratří, kteří netoužili jít jeho cestou. Setkával se i s nepochopením představených. Zemřel r. 1591 o samotě v klášteře Ubedě. Jeho atributy jsou kniha, pero nebo kříž.

-vac-

Jak farnost a obec Železná přišly ke svému jménu

Historie berounského vikariátu

Z dávných dob k nám často promlouvají osudy lidí, osad i církve tak, že je podle současných zvyklostí a uspořádání těžko chápeme. A přece se právě tehdy krystalizovaly dějiny, ze kterých vyrůstal život až do dnešní doby. Názorně to ukazuje obec a farnost Železná.

Název je dán jednoznačně tím, že se v tomto kraji dobývala Železná ruda. V té době za panování krále Přemysla Otakara II. (1253 - 1278) to byla ves poddanská, bohužel v majetku dvou pánů. Tehdy dvě třetiny vsi i s kostelem náležely pražskému biskupovi, třetina pak králi. To způsobovalo velké potíže. V části obce měl jiné požadavky král než v druhé pražský biskup. Každý z nich určoval, jaké chce poplatky, každý měl jinak štědrou ruku na platy poddaných a rozdílné představy, co se bude podnikat a co opravovat. Přemysl Otakar II. chtěl proto vlastnit ves celou a jako vladař připojil později dvě třetiny ke své části. Biskupovi za to slíbil náhradu. Tím se však záležitost nevyřešila, právě naopak, začaly další spory. Stalo se totiž, co nikdo nečekal. Než mohlo dojít k náhradě, král v nešťastné bitvě na Moravském poli zahynul. Tak pražský biskup Tobiáš musel čekat, až dospěje králův syn Václav II. Ten dal biskupovi nejprve polovinu vsi Hržína u Velvar a potom až v roce 1295 třetinu obce Železná. Nastalo další kolo dělení. Pražský biskup vyvinul mnoho úsilí o získání dalších dvou třetin Železné, což se mu nakonec podařilo. Železná konečně měla jednoho pána. Ten vlastnil pozemky, lidi i usedlosti; rozhodoval o platech a poplatcích. Po biskupovi se stal podacím pánem Železné včetně kostela pražský arcibiskup. Tomu museli odváděti platy i nájemci polí v Železné, měšťané z Berouna a Menšího města Pražského. Tato praxe začala rokem 1344. Ves s kostelem měnily ještě několikrát majitele. Zájem o tyto statky byl velký i proto, že kolem roku 1463 bylo dobýváno ze žil u Železné i Malých Přílep žádané kamenné uhlí. Železnou s dalšími obcemi kolem držela i metropolitní kapitula pražská a dokonce i král Ferdinand II. po bitvě na Bílé hoře.

-vac-

W našem nejstarším písemnictví

Codex gigas, Gigas librorum, Liber pergrandis či Codex giganteus

Takové pěkné latinské názvy ta kniha má! Ale naši novináři si samozřejmě museli vybrat jiný, který se bude dobře prodávat. A tak se zrodila nová mediální hvězda – **Ďáblova bible**, švédsky **Djävulsbibeln**. Takový název ale středověk zcela určitě neznal... Toto pozoruhodné literární dílo bylo sice vytvořeno v Čechách na počátku 13. století, ale naše Akademické dějiny literatury mu

věnují jen letmou zmínku. Důvod je všeobecně známý – kniha je uložena v Královské knihovně ve Stockholmu - a tam asi naši akademikové v minulém půlstoletí moc často studovat nejezdili.

Vznik kodexu je obestřen mlhou plnou tajemství. Kdo knihu napsal? Kdo si tak obrovské a reprezentativní dílo objednal? A kdo by to vůbec mohl zaplatit onomu „Velkému písaři“, jak je někdy ten neznámý tvůrce nazýván? Nebo byla kniha od počátku určena pouze pro potřeby kláštera? Opsat Bibli trvalo písaři ve středověku asi rok a půl; v jedenáctém století za to dostal dům na náměstí nebo statek či vinici... Ale Codex gigas obsahuje kromě Bible i další spisy a „Velký písař“ na ní pracoval prý možná až dvacet let! To je totiž to nejzajímavější – celou knihu (až na dva krátké úseky) napsal jediný člověk. I grafologové to potvrzují. Také výzdoba knihy je ojedinělá – iluminace, nádherné iniciály, živé barvy, které ani časem nevybledly, dokonalé zpracování. Prostě dílo písařského mistra a vynikajícího umělce!

redakční archiv

Je to největší rukopisná kniha na světě – původně obsahovala 320 pergamenových folií o formátu 890x490 mm; z neznámých důvodů jich někdo později osm vyřízl. Celkové rozměry jsou ještě větší, protože dřevěné desky potažené bílou kůží měří 920x510 mm. Nejsou ovšem původní; ty byly poškozeny při požáru královského paláce ve Stockholmu r. 1697. Kodex váží 75 kg a soudí se, že na něj bylo zapotřebí kůží asi ze 160 oslů. První zmínky o něm pocházejí z r. 1295, ale je mnohem starší. Vznikl prý mezi roky 1204 až 1227 v benediktinském klášteře

v **Podlažicích** u Chrudimi. První datum je vymezeno tím, že už je v knize zařazeno jméno sv. Prokopa, který byl r. 1204 svatořečen. Horní časová hranice je dána posledním zápisem v nekrologiu. Nedochovaly se však žádné doklady o jejím vzniku, autorovi ani důvodech sepsání.

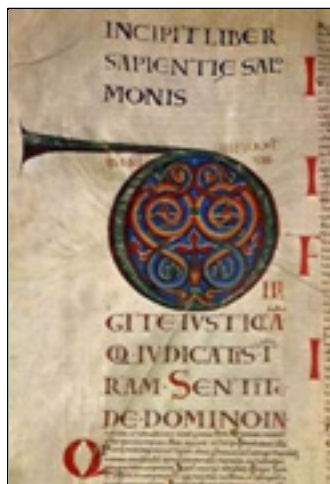
Kodex nám dnes může připomínat jakousi encyklopedii, jako by měl obsahovat souhrn nejdůležitějšího poznání své doby. Začíná záznamem tří abeced – hebrejské, řecké a latinské. Později, ve 14. století, sem ještě někdo připsal hlaholici a cyrilici. Prvních sto osmáct stran je věnováno **Starému zákonu**. Po něm následují dva historické spisy **Josepha Flavie**, který žil v Římě v letech 37 až 95 po Kristu. Potom jsou zařazeny proslulé **Origines** sevillského biskupa **Isidora** ze 7. století. Právě tady se nachází necelých deset stran psaných jiným rukopisem, další část už ale zase psal „Velký písař“. Jsou to **Galénovy** anatomické práce **Rozpravy o lidském těle a jeho nemocech** a **Rozpravy o oku**. Na stranách 253 – 286 je zapsán **Nový zákon**, převzatý z **Vulgáty** (i s úvodem sv. **Jeronýma**), za ním je uveden podrobný návod pro zpovědníky, jaké pokání mají ukládat za jednotlivé hříchy.

No a na straně 290 je vyobrazena ta postava, kvůli níž si celý kodex asi druhotně vysloužil svůj lidový název a kvůli níž asi také později vznikla pověst o tom, že se náš milý písař zaprodal ďáblu. Zobrazení ďábla bylo v té době opravdu neobvyklé, ale iluminace zrovna moc hrůzu nezbuzuje, spíš připomíná pozdější čerty z českých lidových pohádek a usmívá se. Ale což to není právě tak, že když člověka přitahuje a láká nějaké zlo, tváří se také často nevinně? Ďábel měří skoro půl metru a kromě něho a dvou věží už na té straně nic není, protože prázdnota představuje zlo. Na všech končetinách má jen čtyři prsty, je nazelenalý a má dva jazyky, což patrně značí dvojsmyslnost jeho řeči. Následují jakési téměř zaklínací formule k zahánění nemocí, k vypátrání zloděje...

Na stranách 294 – 304 je mnohem cennější literární dílo – **Kosmova Kronika česká**; tento její opis patří k nejstarším a nejlepším. Osm dalších listů někdo později vyřízl, obsahovaly

pravděpodobně řeholní pravidla benediktinského řádu. Závěr knihy tvoří seznam členů kláštera z let 1227 – 1229, sepsaný už někým jiným. Poslední texty jsou spíš praktické – benediktinský kalendář, podlažické nekrologium s jmény osob, na které se má vzpomínat při klášterních modlitbách, a přehled dnů, na něž v dalších letech připadnou Velikonoce.

redakční archiv

Kodex měl pohnuté osudy. Dlouhou dobu byl majetkem benediktinů v Podlažicích, klášter se ale zadlužil a dal knihu do zástavy cisterciákům v Sedlci. Roku 1295 ji koupil opat Pavel Bavor z Nečtin pro břevnovský klášter. Během husitských bouří se ale benediktini z Břevnova uchýlili do opevněného kláštera v Broumově a přivezli s sebou cenné předměty, tedy i kodex, a to bylo dobře, protože břevnovský klášter r. 1420 husité vypálili a pobořili. R. 1421 byl vypálen a zničen i klášter v Podlažicích. Kniha zůstala v Broumově až do r. 1594, kdy ji nechal císař Rudolf II. převézt na Pražský hrad. Zůstala tam až do července r. 1648. Tehdy obsadili Prahu Švédové pod vedením generála Königsmarka a jako válečnou kořist odvezli pro svou královnu Kristinu cenné umělecké

poklady včetně rudolfinské Kunstkamery, císařské klenotnice. České korunovační klenoty nebyly naštěstí v zemi (kvůli sňatku Ferdinanda II.) a Königsmark se po nich marně sháněl. Švédové pobrali knihovnu rodu Rožmberků, knihovnu jezuitů u sv. Mikuláše a premonstrátů na Strahově. Odvezli i fondy zámecké knihovny Dietrichštejnů z Mikulova, olomouckou jezuitskou knihovnu, knihovnu královopolského kláštera a další. Codex gigas opustil navždy Čechy a spolu s ním i jiný knižní skvost rudolfinských sbírek, Codex argenteus, Stříbrný kodex, Bible přeložená do vizigótského jazyka a napsaná stříbrným a zlatým písmem písmem na purpurovém pergamentu v Ravenně kolem r. 520.

Ale vraťme se do východních Čech, do podlažického kláštera, jenž se poprvé připomíná v r. 1159, i když založen byl pravděpodobně o něco dřív. Dějiny kláštera jsou prakticky neznámé, po husitských válkách tu nezůstal kámen na kameni. Dochovala se pouze křtitelnice a bronzový křížek. A také neobyčejné literární dílo, které nebylo nikdy zničeno (ani zatraceno kvůli satanské pověsti), neshořelo při požáru, ba ani se neutopilo za bouře v moři, ale řízením Božím doputovalo až do daleké země švédské.

Lidmila Fričová

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Podzim ve znamení hudby

V kalendáři říjen, brzy listopad. Čas podzimu. Čekají nás nevlídné mlhy, sychravo, tma. Krátké dny, prodlužující se noci. Nastal *kamnokrat* a nikomu se nechce z teplého domova. A přesto jsme se šli posadit do studeného kostela a poslouchat hudbu. Seydlovo sdružení totiž připravilo opět dva krásné koncerty ...

První se jmenoval **Renesanční hudba** a uskutečnil se v sobotu 20. října 2007 v kostele sv. Jakuba v Berouně. Účinkoval **Svatojakubský komorní sbor**, který řídil a také doprovázel na varhany **Lukáš Petřvalský**. Na programu byly převážně skladby renesančních autorů (Philippa de Monte, Giovanniho Pierluigihho da Palestrina, Vincenta Lübecka, Hanse Lea Hasslera a dalších). Repertoár se soustředil na osobnost **Philippa de Monte**, vlámského skladatele, který od r. 1582 působil v Praze na dvoře Rudolfa II. Monte vytvořil téměř 1500 skladeb duchovních i světských, psal např. moteta a madrigaly. Součástí večera se stala jeho **Missa sine nomine**

(Bezejmenná mše), patrně osobní dar císaři, v provedení varhaníka L. Petřvalského. Koncert byl koncipován jako reminiscence na formu liturgie v Rudolfově době. Varhanní skladby se střídaly s vokálními polyfoniemi zpívanými komorním sborem. Na závěr si netradičně mohli zazpívat i posluchači, pokud ovšem uměli Svatováclavský chorál.

Druhý koncert, nazvaný **Varhanní recitál**, nám zahřál duši v neděli 11. listopadu. Opět rozezněl prostory slavnostně rozsvíceného svatojakubského chrámu. Program tentokrát tvořily skladby **francouzských varhanních virtuosů 19. století**, kteří působili ve známých katedrálách (např. Louise Vierna, Theodora Duboise a Jehana Alaina) v provedení našeho varhaníka **Lukáše Petřvalského**, ale také básně **svatého Jana od Kříže**, jež působivě přednesla **Jana Stielová**. Sv. Jan od Kříže (Juan de

Svatojakubský komorní sbor

foto av

la Cruz) vstoupil ve svých jednadvaceti letech do karmelitánského řádu. Později se setkal se sv. Terezií z Ávily a od té doby je pojilo hluboké přátelství a duchovní souznění. Byl básníkem milostných zásnub Duše s Ježíšem a ve svých verších často vyjadřoval toto téma v podobě mileneckého příběhu. Stal se předním představitelem španělské milostné ježíšovské lyriky.

Oba vskutku krásné a hodnotné koncerty posluchači vnímali jako možnost zastavit se, ztišit se, prožívat krásu, rozjímat duchovní rozměr hudby... O tom svědčil i závěrečný dlouhotrvající potlesk. Vracíme se domů tmou, ale s sebou si v duši odnášíme radost z krásných chvil plných hudby, jako bychom si nesli zažehnuté světýlko! *-lf-*

Skautský sněm

Dne 23. 11. 2007 se konal Sněm našeho střediska Radost a Naděje, na kterém proběhla volba vůdce střediska a jeho zástupce, členů revizní komise a členů střediskové rady. Sněm proběhl v prostorách Kaplanky za přítomnosti všech vůdců oddílů, členů střediska starších osmnácti let a hostů. Sněm proběhl v přátelské atmosféře s patrnou dávkou Božího požehnání. V jeho samém začátku bylo řečeno několik informací o činnosti jednotlivých oddílů, o hospodaření střediska, o činnosti střediska jako celku. Bylo též zmíněno co se podařilo i kde nás „bota tlačí“. ***A jak vše dopadlo?***

Novou vůdkyní střediska se stala sestra *Hanka Burešová-Hanýsek*, zástupcem vůdkyně střediska bratr *Pavel Petříček-Rafika*. Členem revizní komise byla zvolena sestra *Eva Hazuková-Viki*, *Klára Švandová-Vydra* a *Soňa Doubková*. Do rady střediska pak byli zvoleni br. *Jan Franta*, br. *Jan Marek* a sestra *Lenka Čaplová-Šťovka*. Ještě je třeba zmínit, že také proběhla volba delegátů na okresní sněm a stali se jimi bratr *Jiří Hazuka-Jerry* a sestra *Klára Švandová*. Všem zvoleným upřímně děkuji za jejich ochotu a nasazení věnovat část svého času a schopnosti do činnosti (života) střediska. VELKÉ DÍKY a BOŽÍ POŽEHNÁNÍ VÁM VŠEM!

Za středisko Lenka Čaplová

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

VÁNOČNÍ EVANGELIUM

Stěží se najde někdo, kdo ještě neslyšel evangelium o narození Ježíše Krista. Dokážeš správně doplnit do textu chybějící slova? Pokud si nejsi jistý, můžeš si příběh vyhledat v Písmu svatém ve 2. kapitole sv. Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře _____, aby se v celé říši provedlo _____ lidu. To bylo první _____ a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého _____. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje _____, protože byl z rodu a kmene _____, aby se dal zapsat spolu s _____, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, _____ se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do _____ a položila do _____, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně _____. V té krajině nocovali pod širým nebem _____ a střídali se na hlídce u svého _____. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká _____. _____ jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil _____ – to je Kristus Pán.

Lk 2,1-11

Milá maminko a tatínku!

Do Vánoc zbývá ještě celý měsíc, ale já už se na ně moc těším. Ve školce jsme přemýšleli o tom, jak bychom si mohli to těšení společně co nejlépe užít. A dostali jsme nápad! V adventu se máme připravovat na Vánoce. Nejen tím, že všechno krásně uklidíme, přichystáme a napečeme cukroví, ale i tím, že otevřeme své srdíčko lidem kolem sebe.

A my jsme se rozhodli, že bychom v této době chtěli také trochu otevřít dveře naší školky a pozvat vás k nám.

Náš advent jsme zahájili už **ve středu 28. listopadu výletem vláčkem do Muzea betlémů v Karlštejně**. Když budete mít čas a chuť vyjet si s námi z Berouna, budeme moc rádi.

V následujícím týdnu se budeme těšit **na návštěvu svatého Mikuláše**. Měl by prý přijít **ve středu 5. prosince dopoledne**. Budete-li chtít, můžete u nás na něj také počkat. Když se nás sejde víc, snad k nám opravdu zavítá.

V dalším týdnu v úterý 11. prosince – to až se Vánoce ještě víc přiblíží a všichni budou pořád jenom někam spíchat – bych vás chtěl **pozvat k nám do školky na společné adventní odpoledne**, abyste si trochu odpočinuli. Ukázal bych vám naši školku, hračky, které mám nejraději, i své kamarády. Možná mi pomůžete vyrobit malé vánoční překvapení pro někoho z naší rodiny. Můžeme si spolu poslechnout koledy, vy si pochutnáte na kávičku a třeba si i popovídáte s maminkami nebo tatínky mých kamarádů.

Taneční kroužek v KMSŠ foto av

Milá maminko a tatínku, už se moc těším, jak nám ten advent bude letos hezky v pohodě ubíhat!

Váš školáček

Slohová práce žáka ZŠ na téma MOJI RODIČE

Rodiče se dělí na dvě části: matku a otce.

Matka se ještě rozděluje na ženu v domácnosti a v zaměstnání. Doma se potom ještě skládá z manželky, matky, kuchařky, uklízečky, pradleny, zásobovačky, účetní, vychovatelky... Ostatní si nepamatuji, ale máma toho umí vyjmenovat víc, jako např. služka, otrok a jiné.

Matka se vyznačuje tím, že se zázračně nachází na více místech najednou, umí v jedné chvíli myslet na sto věcí, přičemž deset věcí dělá současně. Vidím na vlastní oči, jak po návratu z práce dá vařit vodu na sporák, zatímco zadělá na buchty. Přitom jí běží pračka, do které chodí vyměňovat prádlo, mně vymýšlí věty oznamovací, tázací a rozkazovací a naši Olinku zkouší z velké násobilky. Ve volném čase stačí i vyžehlit. Že potom přebalí malého Karlíka a udělá mu Sunar s krupicí si ani nevšimnu.

Dvě oči mi na to nestačí. Když potom zasedneme k večeři, všechno je připravené na stole, já mám na teplákách zašité nové díry, Olina má umyté vlasy a prádlo visí na balkóně. Potají si mámu prohlížím. Máma má opravdu jen dvě ruce a přece, když přijde domů z práce, má v jedné velkou a malou kabelku, v druhé dvě síťovky s nákupem a v třetí.... ne, vždyť jsem už povídal, že má jen dvě ruce, ale nese i Karlíka ve fusaku.

**Manželské
společenství**

Otec se neskládá ani nerozděluje. Nachází se v zaměstnání a doma, ale doma ho najdete málokdy. Kromě snídání a večeření, když sedí u stolu, vyskytuje se obyčejně v křesle nebo na gauči a bývá zakrytý novinami.

Zanechává po sobě vždy totožné stopy: rozevřené a převrácené noviny a cigaretový popel, někdy i v popelníku. Na rozdíl od mámy, i když má taky dvě ruce, přichází domů s rukama prázdnýma. Jestli umí násobilku, nevím, ale psát asi neumí, protože mi ještě žakovskou knížku nikdy nepodepsal. A ani není prozkoumané, proč patří do skupiny rodičů, když na rodičovské sdružení vůbec nechodí. Jak umýt auto ještě nezkoušel.

Pan učitel povídal, abychom se při psaní tohoto úkolu zamysleli nad prací svých rodičů. Ve škole přidělují žáka, který řádně nepracuje a neučí se, dobrému a snaživému žákovi, aby se od něj něco naučil. Tak si myslím, že při svatbě přidělují muže ženám, aby je ženy něčemu dobrému naučily a měly na ně dobrý vliv. Mojí mámě se to zatím bohužel nepodařilo.

z internetu (zaslala D. Chadimová)

Anketa 2007 - Anketa 2007 - Anketa 2007 - Anketa 2007

Vážení přátelé,

před více než půl rokem jsme zahájili anketu s cílem zjistit ohlasy čtenářů na náš Zpravodaj. I přes opakované prosby o vyplnění dotazníků se nám jich sešlo nakonec jen 40. Vám všem, kteří jste si dali tu práci, moc děkujeme, a zde uvádíme výsledky šetření.

Ze čtyřiceti respondentů věk uvedlo 38 osob, jejich průměr byl 45 let. Ankety se zúčastnilo 12 mužů a 28 žen. 31 ze zúčastněných čte Zpravodaj pravidelně. Kvalitu časopisu považuje 27 z dotázaných za velmi dobrou. 26 dotázaných čte Zpravodaj celý od začátku do konce, 8 jen vybraná témata a pět čte články, u nichž je zaujme název.

V pátém bodě dotazníku jsme se ptali, jak čtenáři hodnotí jednotlivé rubriky. Přehled o dění ve farnosti byl ohodnocen průměrnou známkou 1,3. Rubriky Ze života svatých a Co se dělo získaly známku 1,6. Články z historie 1,9; Seriál 2 a Články o hudbě 2,1.

Z uvedených výroků v bodě 6 se nejčastěji vyskytovala věta: Témata jsou různorodá a jsou vybírána s citem (23x). Hned poté následoval požadavek na více článků s aktuálními tématy (21x). Pochvalnou větu o tom, že je Zpravodaj bohatý na zajímavé články, zaškrtno 13 čtenářů. 10 čtenářů volá po člancích, které by vyvolaly diskusi v dalším čísle a 5 dotázaných uvedlo, že některé články ukazují sice na bohaté znalosti autora, ale jsou příliš teoretické a byly by vhodnější pro specializovaný časopis.

V bodě sedm jste uváděli, pro kterou věkovou skupinu je dle vašeho názoru časopis určen. Zde panuje značná rozpolcenost v názorech. Někteří (9) jsou toho názoru, že je určen všem. Pět lidí se domnívá, že je určen věkové skupině od 20 let, dalších deset si myslí, že až od 35 let a dalších osm se domnívá, že je určen osobám nad 50 let. Podle některých je dokonce vhodný pro lidi nad 65 let.

V posledním bodě jste zaškrtovali témata, o kterých byste se chtěli ve Zpravodaji něco dozvědět. Tato témata uvádíme v pořadí dle priorit, které jste jim přisoudili.

1. Co čekáme od kněží a co oni čekají od nás? Co naše faráře nejvíc trápí?.....27
2. Je církev otevřená, uzavřená, konzervativní, progresivní, přístupná diskusi...?. 24
3. Jak zvládat vztek, stres, nedostatek času, pocit méněcennosti...?.....24
4. Více osobních svědectví.....22
5. Vtipné historky ze života.....20
6. Další rozhovory s našimi faráři, dalšími zajímavými osobnostmi.....20
7. Něco na oživení – vtipy, recepty, tipy na výlety..... 18

8. Rubrika pro rodiče.....	18
9. Manželství s partnerem z jiné církve, nevěřícím	17
10. Osamělost.....	17
11. Pokora x asertivita.....	16
12. Předsudky.....	16
13. Ideální farní společenství – názory.....	15
14. Hudba v kostele.....	15
15. Sexualita.....	15
16. Rozluka.....	13
17. Informace o duchovní literatuře.....	13
18. Lhostejnost.....	11
19. Jak dnes navazovat vztahy.....	11
20. Alkohol, drogy a jiné závislosti.....	11
21. Více informací o dění ve farnosti.....	9
22. Politická angažovanost křesťana.....	7
23. Placení daní, křesťan a daňové úniky.....	4

V komentářích se objevily například následující názory: bylo by dobré psát o lidech z dnešní doby, pro které je Bůh Alfou i Omegou jejich života, zapojit do psaní článků mladé lidi či dokonce děti, informovat o koncertech nejen vážné hudby, zlepšit otevřenost u nás všech včetně kněží, uvádět více informací o KMSŠ, zavést rubriku pro děti, vysvětlit, proč nejsou sobotní mše, psát o otázkách např. rozluky pouze na základě dotazů čtenářů. Nechybělo ani poděkování redakčnímu týmu za namáhavou práci i tvůrčí nápady. Potud tedy objektivní výsledky dotazníkového šetření. Obrázek si již můžete dále udělat sami.

Já bych si dovolila jen pár subjektivních připomínek. Ze Zpravodaje je vidět namáhavá práce redakčního týmu i hluboké znalosti autorů v oborech historie a hudby. Zdá se však, že řada z nás by uvítala i více aktuálnějších témat, větší interakci s kněžími. Nejvíce lidí zajímají právě témata týkající se vzájemného očekávání kněží a věřících, otázka otevřenosti církve, osobní svědectví a rozhovory s našimi kněžími. Jelikož někdo poznamenal, že otázky (např. rozluky) by se měly řešit formou dotazů čtenářů, mohla by se založit rubrika na způsob „My se ptáme, kněží odpovídají“. (Pakliže by to naši kněží samozřejmě byli ochotni dělat).

Také mě zaujal nápad podobného farního časopisu z Prahy Kobylis. Ve farnosti zjistili, že nově příchozí se mezi nimi cítí osaměle a trvá dlouho, než mezi ně zapadnou. Založili tedy v časopise rubriku, kde se nově příchozí představují. Je tam jejich fotografie, pár slov o nich, případně jak by se chtěli do života farnosti zapojit. Nemáme-li dostatek nově příchozích, mohli bychom takto představovat i stávající farníky, abychom se o sobě více dozvěděli a někteří z nás se cítili méně anonymně a osaměle.

Dále si myslím, že není možné se zavděčit všem, a proto by bylo dobré si ujasnit, jakou věkovou skupinu chceme oslovit především. Není náhodou, že mezi respondenty byli ve věkové skupině do 32 let pouze tři (z toho mé dvě děti).

To je jen pár postřehů, které mě při vyhodnocování dotazníků napadly. Držím redakčnímu týmu palce a přeji nám všem, aby se Zpravodaj stal místem bouřlivých diskusí a článků na témata sice kontroverzní, avšak pro mnohé znás zajímavá.

Lucie Lukavská

Píšíte nám:

“Řetězy papírový mění se na okovy”

Nechápete? Vypůjčil jsem si refrén jedné folkové písně a mám pro vás další ze svých návrhů. Asi tušíte: Víte o někom, kdo je sám? Máte v domě starého souseda či sousedku, kteří jsou opuštění? Děti ani přátelé “nemají čas...”? Sežente pár zelených větviček, postavte je do sklenice s vodou, zabalte několik vlašských ořechů do alobalu, ozdobte jimi větvičky spolu s třpytivými trásněmi či jen papírovými řetězy (proto ten nadpis☺). Spolu s cukrovím či vánočkou zanechte “vánoční stromeček” tomu, kdo nikoho nečeká. Nebo zazvoňte u dveří se štědrovečerním kaprem a trochou salátu. Uvidíte, jak se papírové řetězy skutečně změnilly na okovy *Lásky k bližnímu*. V tu chvíli nebude na světě šťastnějšího člověka!!! Jednoduché, praktické, ale účinné. Zvládne i malé dítě.

PS: Nic jsem neřek! -PJ-

Vánoční a novoroční bohoslužby 2007 - 2008

	Pondělí 24.12.	Úterý 25.12.	Středa 26.12	Čtvrtek 27. 2.	Pátek 28.12.	Sobota 29.12.	Neděle 30.12.	Pondělí 31.12.	Úterý 1.1.08
Beroun	15 ³⁰ děti 22.00	10.00 17.30	9.30	17.30	17.30		9.30 17.30	17.30	17.30
Král.Dvůr	22.00	8.00	8.00				8.00		8.00
Loděnice	16.00	9.30					9.30		9.30
Vráž			9.30			16.30			
Tetín	23.30	11.00					11.00		11.00
Hýskov	23.00					17.30		17.30	
Chýňava		11.00					11.00		11.00
Železná			11.00						
Sv. Jan		8.00					8.00		
Nižbor		15.00					15.00		15.00
Hudlice			9.30			15.00			

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou neděli v SUDÉM týdnu 10.30 - 11.15 hodin Fara - přízemí vlevo

POSLEDNÍ SLOVO: *Murphyho zákon církevní otevřenosti*

Čím více se církev snaží být otevřená navenek, aby vypadala férově, tím více se prolákne skandálů.

1. dodatek prof. Jízlivého: Bezprostředně po rozmáznutí posledního skandálu lze očekávat, že se bude méně snažit být otevřená navenek.

2. dodatek pozorného berounského farníka: Nevěřící veřejnost stejně stojí o církevní otevřenost, přesněji o otevřenost církevních staveb, především či pouze o Vnociích.

Poznámka Ivany Pé: Jakkoli církvi nevěřící veřejnost po celý rok nevěří nic, o Vánocích si např. s důvěrou přijde do kostela pro *betlémské světlo* a věří, že je skutečně “dovezené” až z Izraele a že jej ministranti při náhodném zhasnutí nezapálili obyčejnou nebetlémskou sirkou

Čestné “skautské” bratra ÍTÝ: Ale můžete nám věřit, betlémské světlo skutečně vyzvedáváme na berounském nádraží u zvláštního skautského vlaku.

Poučka k poznámce: Betlémské světlo není bezpodmínečně nutno zapálit si pouze od označené svíčky, ale je možné a dokonce žádoucí (v rámci utužení mezilidských vztahů) si jej připálit i od souseda, který se pomocí silných loktů a ramen k pravé svíčke prodral skrze nedočkávaný dav dříve. Jak jinak by *betlémské světlo* doputovalo až sem?

Tomáš Marný z Bludovic a redakce ze Zpravodaje

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

Večerní modlitba

(výborná i pro zpytování svědomí, a to nejen negativní)

*Bože, je večer, půjdu spát,
na celý den chci vzpomínat.
Na svoje řeči, kde jsem byl,
komu jsem radost způsobil ...?
Nebo to byla bolest snad...?
Pak odpusť, nech mě litovat.*

*Já přes své chyby mám Tě rád,
i dnešní den chci Tobě dát.
Sám na něj pohled', jaký byl,
když všechno zlé jsi odpustil.
A teď už, Pane, půjdu spát.
Usínám s Tebou, mám Tě rád.*

čtenář zpravodaje

MODLITBA MĚSÍCE: “*Dum spiro, spero!*” (“*Dokud žiji, mám naději!*”), říkali staří latiníci. S příchodem adventu se vždy ptám, zda dokážeme ve svém životě ještě něco pozitivního očekávat. K tomuto zamyšlení mne bohužel přivádí nejedno setkání s lidmi, kteří již nic, rozuměj pozitivního, od života neočekávají. Právě advent je ale časem, kdy se učíme ve svém životě něco, či Někoho očekávat.

-jp-

ŠPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA PROSINEC:

••• “*Za ty, kdo v životě ztratili dar naděje*” •••

PODĚKOVÁNÍ:

*Děkuji tímto všem, kteří jste mě v den mého výročí přišli navštívit nebo poslali blahopřání. Pán Bůh Vám všem oplát'. **Hlaváčková Marie st.***

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: I v prosinci očekáváme "mnohost" významných jubileí a gratulujeme nejprve paní **Anně Pilerové** z Berouna k 80. výročí narození. Ke stejnému jubileu blahopřejeme paní **Janě Civínové starší** - "mamince" z Tetína! Tamtéž putuje blahopřání sestře *cyrilometodějce* **Kláře Anně Radoušové** k 55. výročí narození. O pět let méně neuvěříme paní **Beatě Kolčavové** a posíláme přání plné podobné svěžesti ducha i těla do dalších let!

Sílu ke všemu jeho konání, plnost darů pro nepřeborné služby bližním (zdraví jeho pěveckému hlasu:-) a též radost a požehnání celé jeho krásné rodině vyprošujeme ke čtyřicátým narozeninám pro milého přítele **Daniela Průšu!** *At' nad vámi všemi rozjasní Hospodin svou tvář a naplní Vás pokojem!* **Vaše redakce.**

*Sedmdesátiny oslaví začátkem prosince dlouholetá opora loděnické farnosti, naše paní kostelnice **Pavlna Šafránková.** Děkujeme za vše, co pro nás všechny děláte i za váš stálý úsměv! Plnost Božího požehnání do života vám i vaší rodině přejí a vyprošují*

loděničtí farníci.

NAROZENÍ: *Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v této i v ostatních rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, ke kterým se dostaneme ve svém okolí. Pokud i vy víte o nějaké radostné události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět, at' se můžeme radovat s vámi!*

KŘTINY: V neděli 18. listopadu byla v kostele sv. Václava v Loděnici pokřtěna **Veronika Hamouzová**, 24. listopadu byla v kostele sv. Bartoloměje ve Vráži pokřtěna **Eliška Ludmila Pexová** a v neděli 25. listopadu byla pokřtěna **Zdislava Anna Brodinová** ze Řevnic. V kostele sv. Jakuba v Berouně byli v listopadu pokřtěni **Kristina Martina Ulrichová, Tereza Jana Čápková a Radoslav Jan Čápk.** *Radujeme se společně s vámi, at' svou křestní roušku nesete svým životem stále zářivě bílou!*

POHŘBY: V listopadu jsme svěřili do rukou Božího milosrdenství paní **Marii Štefanovou** z Berouna a paní **Marii Kozlíkovou** z Králova Dvora.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Lidmila Fričová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**